

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného **M. Z. a pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2009 v Bratislave dovolanie obvineného M. Z., ktoré podal prostredníctvom obhajcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. septembra 2008, sp. zn. 6To 50/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Z. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 20. mája 2008, sp. zn. 2T 212/2004, bol obvinený M. Z. uznaný za vinného z trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v priebehu mesiaca december 2001 až do 28. marca 2002, spoločne s inou osobou predali V. S. v Ž., dve snežné delá zn. LATEMAR M 90/3 výr. č. 1057 a 1055 majúce hodnotu najmenej 1 836 152 Sk, ktoré boli ukradnuté doposiaľ nezistenými osobami v dobe od 15.00 hod. dňa 23. októbra 2001 o 07.00 hod. dňa 24. októbra 2001 z areálu lyžiarskeho vleku v mieste zv. B. v katastri obce P., ku škode obce P. a predajom získali prospech v čiastke najmenej 480 000 Sk.

Za to mu bol podľa § 252 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Tým istým rozsudkom bol obvinený M. Z. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutky kvalifikované ako, v bode 1/, 2/ pokračovací trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pokračovací trestný čin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 257 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ trestný čin pytliactva podľa § 181 ods. 1 Tr. zák. a v bode 4/, 5/, 6/, 7/ pokračovací trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. spáchaný opätovne, ktorých skutkov sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný M. Z. a okresný prokurátor v Poprade. Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Prešove postupom podľa § 254 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a uznesením z 30. septembra 2008, sp. zn. 6To 50/2008, podľa § 256 Tr. por. odvolania okresného prokurátora i obvineného M. Z. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal 27. februára 2009 dovolanie obvinený M. Z., prostredníctvom splnomocneného obhajcu (plná moc z 2. októbra 2008) JUDr. J. G.. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/. Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli získané nezákonným spôsobom a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Namietal, že výpovede svedkov B. a P. boli získané nezákonným spôsobom, pretože svedkovia vypovedali na základe nátlaku policajtov a boli získané z donútenia. Vyslovil názor, že títo svedkovia mali byť ovplyvňovaní policajtmí, a to priamo navádzaním a nepriamo bezdôvodným odopieraním fajčenia. Podľa názoru obvineného nemôže slúžiť ako dôkazný prostriedok výpoveď svedka, ktorá bola získaná navádzacím spôsobom. Namietal tiež, že oba konajúce súdy nesprávne právne posúdili skutok. Uviedol, že aj keď sa skutku nedopustil, skutok tak ako bol ustálený v rozsudku nie je trestným činom. Ani okresný ani krajský súd sa nevysporiadali s obligatónym znakom skutkovej podstaty trestného činu, a to subjektívnou stránkou konania obvineného. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obvinený mal vedomosť o tom, že snežné delá boli odcudzene, a preto ich samotný predaj obvineným, resp. ich presun, nie je možné vyhodnotiť ako trestný čin podľa § 252 Tr. zák.

S odvolaním sa na tieto dôvody navrhol, aby dovolací súd rozhodol tak, že vysloví, že uznesením Krajského súdu v Prešove z 30. septembra 2008, sp. zn. 6To 50/2008, v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Poprade z 20. mája 2008, sp. zn. 2T 212/2004, bol porušený zákon v § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v súvislosti s ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., ďalej aby uznesenie krajského súdu i rozsudok okresného súdu zrušil a Krajskému súdu v Prešove prikázal, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca JUDr. J. G. následne 15. júna 2009 vypovedal obvinenému M. Z. plnú moc (č.l. 1466) a zároveň podaním zo 17. júna 2006 dovolanie zobral späť.

Obhajca JUDr. J. G. podané dovolanie zobral späť právne neúčinným spôsobom, bez súhlasu obvineného, preto predseda senátu okresného súdu listom z 18. júna 2009 vyzval obvineného, aby sa vyjadril, či na podanom dovolaní trvá a v prípade kladného stanoviska, aby súdu obratom oznámil meno iného splnomocneného obhajcu, ktorý ho bude v konaní o dovolaní zastupovať.

Obvinený M. Z. súdu 29. júna 2009 oznámil, že na podanom dovolaní trvá a meno obhajcu oznámi.

Okresný súd v Prešove 6. júla 2009 predložil spisový materiál Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o podanom dovolaní

Predseda dovolacieho súdu 8. júla 2009 opätovne vyzval obvineného, aby v lehote do 5. augusta 2009 oznámil súdu, v prípade že na podanom dovolaní trvá, meno splnomocneného obhajcu, ktorý ho bude v konaní o dovolaní zastupovať.

Obvinený M. Z. zaslal súdu plnú moc pre obhajcu JUDr. P. M.. Obhajca JUDr. P. M. zároveň požiadal dovolací súd o predĺženie lehoty na doplnenie dovolania.

Dovolací súd lehotu pôvodne určenú do 5. augusta 2009 predĺžil o mesiac, do 2. septembra 2009. Následne 28. septembra 2009 určil vo veci termín neverejného zasadnutia na deň 30. septembra 2009, na ktorom o podanom dovolaní aj rozhodol.

Obhajca obvineného JUDr. P. M. prípisom z 5.októbra 2009 žiadal súd, aby mu bolo oznámené, či mu bude umožnené, aby doplnil už podané dovolanie.

K uvedenej žiadosti obhajcu dovolací súd podotýka, že nie je potrebný žiadny osobitný súhlas dovolacieho súdu, aby splnomocnený obhajca podal, alebo doplnil už podané dovolanie. Aktivity oprávnených osôb v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku sú výlučne v ich kompetencii a nepodliehajú súhlasu súdu. Iniciatíva dovolacieho súdu ani nie je prípustná. Obvinený Z. uviedol, že trvá na dovolaní, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. J. G. a na jeho prípadné kvalifikované doplnenie mal vytvorený časový priestor od 3. augusta 2009, kedy splnomocnil na zastupovanie v konaní o dovolaní obhajcu JUDr. P. M., až do rozhodnutia dovolacieho súdu 30. septembra 2009, teda celé dva mesiace.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa ods.2 § 373 Tr. por. obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

Z takejto dikcie ustanovenia § 373 Tr. por., podľa názoru dovolacieho súdu vyplýva, že osoba obhajcu, prostredníctvom ktorej obvinený podá dovolanie, nemusí byť vždy totožná s osobou obhajcu, ktorý obvineného v dovolacom konaní zastupuje. Dôvodom obligatórnej účasti obhajcu v konaní o dovolaní je poskytnutie dostatočnej právnej pomoci v súvislosti s podaním dovolania a konania o ňom.

V posudzovanom prípade dovolanie podal obvinený M. Z. prostredníctvom riadne splnomocneného obhajcu a dovolanie spĺňa náležitosti § 374 Tr. por. Obhajca JUDr. G. síce svojim prípisom vzal podané dovolanie späť, avšak právne neúčinným spôsobom, pretože dispozičné právo patrí podľa zákona iba obvinenému a tento vyjadril svoju vôľu, že na podanom dovolaní trvá. Dovolací súd preto pri rozhodovaní o dovolaní sa riadil dôvodmi dovolania uvedenými v tomto podaní (§ 385 ods. 1 Tr. por.). Znovu pritom zdôrazňuje, že splnomocnenému obhajcovi JUDr. M. nič nebránilo, aby po prijatí splnomocnenia doplnil dovolanie, ak takýto zámer mal. Dovolací súd nemal dôvod ho k takémuto postupu vyzývať. Vyhovел jeho požiadavke na predĺženie lehoty, aby mu bol poskytnutý dostatočný časový priestor na doplnenie dovolania.

Okresný prokurátor v Poprade sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento dôvod dovolania je daný len v prípade nesprávneho právneho posúdenia skutku alebo v prípade iného nesprávneho posúdenia podľa hmotnoprávných ustanovení. S poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa nie je možné domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené alebo iného hodnotenia vykonaného dokazovania než, ako to urobili konajúce súdy. Tento dovolací dôvod pripúšťa len právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné odlišovať od prípadov, kedy je rozhodnutie založené na nesprávnom skutkovom zistení.

Obvinený M. Z. namietal, že výsluchy svedkov M. B. a Š. P. boli získané nezákonným spôsobom, pretože na týchto svedkov policajti robili priamy a nepriamy nátlak, a teda ich výpovede boli vynútené.

Otázkou rozporných a zmenených výpovedí týchto svedkov sa zaoberal aj odvolací súd. Jednotlivé výpovede týchto svedkov, ktoré učinili v rôznych štádiách trestného konania, súd vyhodnotil v zmysle zásady zakotvenej v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a na základe nich ustálil skutkový stav a vinu obvineného. Dovolací súd nemôže sám prehodnocovať vykonané dôkazy, nesúhlas obvineného s tým ako súd vyhodnotil vykonané dôkazy, nezakladá dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Dovolací súd zo spisu nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by objektivizovala tvrdenie obvineného, že na svedkov bol vyvíjaný nátlak.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. v posudzovanej veci nie je daný, dôkazy produkované v konaní boli vykonané zákonným spôsobom.

Neobstojí tiež dovolacia námietka obvineného, že súd sa nevyporiadal so subjektívnou stránkou jeho konania. Krajský súd jasne vo svojom rozhodnutí uviedol, že na základe ktorých dôkazov mal za to, že obvinený konal v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 4 písm. a/ Tr. zák. Skutok tak, ako bol na základe vykonaného dokazovania ustálený v skutkovej vete rozsudku, bol správne právne posúdený.

Dovolanie dovolateľa sa teda neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, pričom v konečnom dôsledku tak smeruje k tomu, aby boli dovolacím súdom menené, skutkové zistenia. Ide však o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Nesúhlas dovolateľa s hodnotením dôkazov odvolacieho súdu nie je dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

So zreteľom na to, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. g/ Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracovala : JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová